

Ja, inderdaad, ik ben al weer een paar weken terug uit het paradijselijke eiland waar wij onze vakantie dit jaar vierden. Al het werk weer ingehaald, dagelijkse routine is weer van kracht.

Op vakantie lag ik een dag bij het zwembad. Ik zag kinderen uit diverse landen zwemmen. Ik heb ze bestudeerd, kijkend boven de rand van mijn vakantielectuur uit.

De Engelse jongen van maximaal 3 jaar met zijn zwembanden, robuust en veilig. Hij zwom tussen zijn vader en moeder heen en weer. Sneller dan het licht. Duidelijk enthousiast. Wellicht had hij talent. Hij kreeg er geen genoeg van. Gelukkig was de temperatuur van het water zeer aangenaam.

De Poolse jongen. Net wat ouder. Hij was een jaar of 5, misschien zelfs 6. Hij was zijn kunsten aan het vertonen met zijn moeder. Hij had geen techniek. Maar wat een waterrat! Echt verrassend hoe goed hij zich kon redden in het water. Hij was waterveilig. Had geen mooie techniek. Zelfs geen techniek. Verder dan het vervolmaken van het hondjeszwemmen was zijn zwemles niet gekomen.

Het Amerikaanse meisje van een jaar of 11. Te groot voor zwembandjes, te incapabel om zonder te zwemmen. Te groot om geholpen te worden, te klein om te kunnen staan. Gevaarlijke situatie. Haar ouders vinden haar groot. Haar zwemtalent is te klein.

De Canadese kleuter... Huilen dat ze van haar ouders haar zwembandjes om moet. Maar zwemmen kon ze echt niet. Moeder was streng. Vader niet. Na 2 dagen drama hadden ze de oplossing gevonden: het kleuterbad! Heel fijn voor ons en nog leuker voor de kleuter.

Als laatste was er de groep Braziliaanse kinderen. Ze hielden elkaar scherp in de gaten. Eigenlijk hoort het niet. Ik weet het. Maar het werkte. Hun mama's waren aan het dansen. De papa's hingen bij de bar. De grotere kinderen speelden met de kleintjes. De kleintjes luisterden naar de grote. De grotere waren de baas. Het ging goed. Niemand protesteerde, niemand betwijfelde de afspraken. Het werkte.

En dan... na 5 dagen duikt er een klein meisje het zwembad in met papa. Een mooie duik. Ze zwemt haar borstcrawl. Behoedzaam. Voorzichtig. Een baan. Papa moedigt haar aan. Aan de overkant krijgt ze complimenten van papa. Mama steekt haar duim op. En nog één. Goed gedaan, meisje. Zegt ze. De volgende dag doet ze haar zwembril aan, papa gaat het water in, en ze maakt weer haar ene baantje borstcrawl. Ik zit vlakbij haar moeder. Haar moeder glimt van trots. Ik spreek haar aan. Heeft uw dochter misschien SuperSpetters zwemles? Haar moeder vertelt dat ze inderdaad SuperSpetters les volgt. Ze heeft zo'n lieve juf en meester. Ze vindt het zo leuk. Ze zit in badje 6.

Wat mooi dat ik haar er uitpikte en haar lesmethode herkende als die van ons. Ik ben trots op ons zwemles product. Ik zag het verschil zodra het kindje begon met zwemmen. Mijn complimenten voor alle SuperSpetters juffen en - meesters. Zelfs ver weg... op zo'n 10 uur vliegen, geniet ik van jullie wijze lessen en onze mooie methode.